

Mūsų laikraštukas žengia devintą žingsnį.....

Žolinė, Šv. Mergelės Marijos dangun ėmimo šventė

Rugpjūčio viduryje lietuviai nuo seno šventė vasaros ir rudens sandūrą, kai svarbiausi lauko darbai jau buvo nudirbti. Žolinė (Dzūkijoje – Kopūstinė) – tai atsisveikinimo su želmenimis ir gėlėmis diena. Javai jau nupjauti ir suvežti, uogos ir vaisiai surinkti, privirta uogienių. Moterys šią dieną rinkdavo gražiausias laukų gėles, vaistažoles, dėkodavo Žemei už derlių ir grožį. Ūkininkai šiai šventei iškepė duonos iš šviežio derliaus ir padarydavo alaus, giros. Žolinių švęsti susirinkdavo visa giminė, buvo prisimenami ir giminės mirusieji. Buvo tikima – kas neateis kartu švęsti per Žolinę, bus neturtingas. Šventės dieną buvo aukojami gyvuliai ir rituališkai kepama duona: naujojo derliaus miltų teslos paplotėliai svaidomi iš rankų į rankas per ugnį, kol iškepė.

Romėnai šią dieną garbindavo deivę Dianą, graikai – Artemidę. Šios deivės buvo laikomos augalų ir gyvūnų globėjomis. Aptinkama žinių, kad 500 m. prieš Kr., rugpjūčio 15 dieną buvo atidaryta deivės Dianos šventykla Romoje, ant Avetino kalvos.

Lietuvoje įvedus krikščionybę, ši šventė sutapatinta su Švč. Mergelės Marijos dangun ėmimo diena. Pasakojama, kad Jėzaus motinos Marijos mirties apaštalai budėjo prie jos kapo. Petras išvydo, kaip Marija prisikėlė iš numirusiųjų ir Viešpats ją paėmė į dangų. Atidarę patikrinti karstą, apaštalai Marijos kūno neberado - karste buvo tik daugybė gražių gėlių. „Ir pasirodė danguje didingas ženklas: moteris, apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas“ (Apr 12, 1). Taip apaštalas Jonas aprašo regėjimuose matytą Saulėtąją moterį – bažnyčios, kovojančios prieš žemės blogį, biblinį slibiną, simbolį. Marijos dangun ėmimo dogma paskelbta tik 1950 m., tačiau liturginis šio įvykio minėjimas žinomas nuo V amžiaus.

Kiekvienais metais Lietuvos bažnyčiose rengiami iškilmingi Žolinės atlidai. Bažnyčiose šventinamos vaistingos laukų žolelės, gėlės, javai ir daržovės. Dzūkės nuo seno į gėlių puokštę įdėdavo morką, griežtį, buroką ar net kopūsto galvą. Pašventintų daržovių valgydavo visa šeimyna, padalydavo su pašaru gyvuliams, tikėdami, kad taip visi bus apsaugoti nuo ligų. Merginos nusipindavo ir pašventindavo devynis skirtingų augalų vainikėlius. Sudžiovinti žolynai būdavo laikomi pirkioje už šventųjų paveikslų, užėjus griaušiniui, jais smilkydavo namus, susirgę gerdavo iš jų išvirtą arbatą.

RESPUBLIKINĖ BITININKŲ ŠVENTĖ

Rugpjūčio 6 d. Šilalės r. vyko bitininkų šventė, į kurią susirinko labai daug žmonių iš įvairių šalių ir vieni iš jų buvome mes – “Trakų neįgaliųjų užimtumo centro” darbuotojai. Šventės metu vyko bitininkų mugė, kurioje galima buvo nusipirkti įvairių prekių ir dirbinių, paragauti įvairių patiekalų. Man šventėje labiausiai įsiminė šviečiantys aviliai ir žmogus apsirengęs bitės kostiumu.

Kai aš ten buvau, aš atstovavau mūsų “Trakų Neįgaliųjų užimtumo Centrą” (nešiojau vėliavą, padėjau prekiauti). Mes prekiaavome savos gamybos pintais gaminiais, medžiaginėmis maišeliais ir staltiesėmis. Iš pradžių kai tik aš pradėjau prekiauti, prie manęs su Juliumi atėjo mažai žmonių, o kada tik atsirado muzika, tada susirinko daugiau žmonių. Aš prekiaavau pirmą kartą ir man labai patiko, stengiausi sudominti prekėm visus žmones. Už parduotas prekes nusipirkom drožėjo D. Jankausko išdrožtą mešką.

Šventės metu vyko virvės traukimo vandenyje varžybos. Ten buvo labai linksma, gražu ir įdomu.

Romas

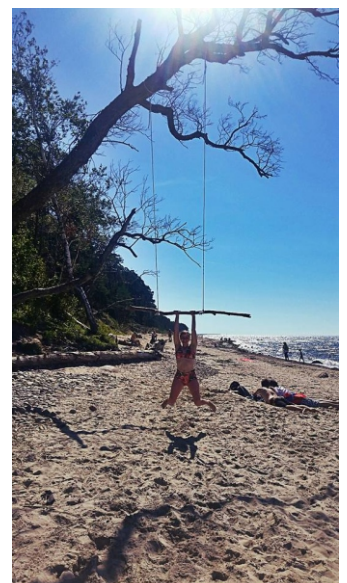
IŠVYKA Į KARKLĘ

Rugpjūčio 24-25 dienomis buvom išvykę į Karklę. Pabudom šeštą rytą, susidėjom daiktus, kai kurie įsidėjo per daug daiktų, tarsi važiuotų dviem savaitėm. Atvažiavę į Karklę labai apsidžiaugėm savo jaukais apartamentais.

Oras buvo labai geras, švietė saulė, todėl iš kartoėjome prie jūros. Aš pirmą kartą buvau prie jūros ir man labai patiko. Didelį įspūdį paliko jūra, krantas, smėlis, saulė, bangos. Buvom prie Napoleono kepurės. Palei jūros krantą buvo daug akmenų, bandžiau ieškoti gintaro, bet neradau.

Viskas buvo nuostabu, dar nuostabiau, kad viską mačiau pirmą kartą. Antrą dieną maudžiausi. Vanduo buvo šiltas ir bangos stiprios. Dar didelį įspūdį paliko saulėlydis.

Erikas

MANO MIESTAS ONUŠKIS

Onuškis – miestelis Trakų rajone, apie 30 km į pietvakarius nuo Trakų, Dzūkų aukštumoje, prie kelio 220 Trakai–Rūdiškės–Pivašiūnai–Alytus. Seniūnijos ir seniūnaitijos centras. Urbanistikos paminklas.

Miestelyje yra Onuškio Šv. apaštalų Pilypo ir Jokūbo bažnyčia (pastatyta 1829 m.), Onuškio vidurinė mokykla, kultūros namai, ligoninė, biblioteka, paštas, vaikų darželis, vaistinė, girininkija.

Onuškis yra mano gimtasis miestas. Onuškyje man patinka, nes čia ramu. Onuškyje vyksta įvairūs renginiai. Jaunimas įsirengė nedidelį parką su suoliukais ir laužaviete. Onuškyje yra „skudurų“ turgus.

Prie miestelio plyti Onuškio miškas (Dusmenų-Onuškio miškų masyvo dalis), šiaurėje telkšo Onuškio ežeras, pietuose – Dumblis.

Miestelio pavadinimas – asmenvardinės kilmės. Kryžiuočių karo kelių aprašymuose minimas Ywanendorf, o netoli jo – ir Hannusdorf, nors ir keista, kodėl šie kaimai minimi pakeliui iš Merkinės pro Perloją link Šalčininkų, kadangi dabar Onuškis yra pastebimai nutolęs nuo šio kelio (keliaujant palei Merkį šiaurės rytų kryptimi, gaunasi nemažas lankstas į šiaurę). Šie du kaimai gali būti verčiami kaip Ivano ir Hanuso kaimai – tai rodo, kad XIV a. pabaigoje šiuose kraštuose jau būta Ivanų ir Hanusų.

Hanuso vardo lietuviškas atitikmuo būtų Onusas. Pasakojama, kad dvaro trobesiai XV–XVI a. esą pastatyti ant baudžiauninko Anuso (Hanuso) žemės. Todėl galima

teigti, kad bet kuriuo atveju (Ivano ir Hanuso ar Onuso) miestelio vardas kilęs nuo vardo Jonas fonetinio varianto. XX a. tarpukariu miestelis buvo žinomas kaip Oniškis.

Istorija

1505 m. Onuškyje pastatyta bažnyčia, 1511 m. minimas Onuškio dvaras (manoma, įkurtas dar XV a. pabaigoje ar XVI a. pradžioje Skundonių kaimo žemėse). 1524 m. Lietuvos didysis kunigaikštis Žygimantas Senasis suteikė jo savininkui privilegiją kurti miestelį, rengti savaitinius turgus ir laikyti smukles. Turgūs vykdavo anksti sekmadieniais centrinėje miestelio aikštėje.

Manoma, kad bažnyčia XVI a. pabaigoje priklausė evangelikams reformatams. 1567 m. Onuškis gavo privilegiją mugėms. 1613 m. Onuškis pažymėtas LDK žemėlapyje. 1683 m. gavo teisę prekymečiams.

XIX a. pradžioje sudegė senoji bažnyčia, ir toje pačioje vietoje dvarininko K. Šetkevičiaus rūpesčiu 1823–1829 m. pastatyta dabartinė plytų ir akmenų mūro bažnyčia. XIX a. veikė didelė spirito varykla, lentpjūvė, pradinė mokykla, vyko turgūs ir prekymečiai. Po 1863 m. sukilimo Onuškio dvaras buvo Rusijos valdžios konfiskuotas ir padovanotas grafui Olsufjevui.

2012 m. kovo 29 d. Lietuvos Respublikos Prezidentė dekretu Nr. 1K-1013 patvirtino Onuškio herbą.

Kultūriniai paminklai

Onuškio miestelis gausiai apdovanotas skulptoriaus Juozo Lebednyko kūrinių. Skverelyje prie bažnyčios įsikūrusi Šv. Roko skulptūra – pirmoji menininko dovana savo gimtajam kraštui. Ramošiškių ir Kauno gatvių sankirtoje 2007 m. pasirodė „Gėlių angelas“, o bažnyčios jubiliejaus proga 2009 m. šventoriuje buvo pastatyta Šv. Marijos skulptūra. Onuškiečius džiugina ir Juozo Lebednyko dėka restauruotas senasis šulinys, esantis pačiame miestelio centre, Kipro Petrausko aikštėje.

MŪSŲ AUGINTINIAI

Dauguma žmonių turi naminių gyvūnų. Mažų ir didelių, dar jauniklių arba jau suaugusių. Aš turiu katę vardu Perla. Taip ją pavadinom, nes ji balta nuo ausų iki uodegos galiuko. Kaip jinai pas mus atsirado? Internetu. Mes radome skelbimą, kad dovanojama graži katytė. Taigi ji tapo mūsų dovanėle.

Nors jai dveji metai, ji vis dar žaidžia. Ypač mėgsta lakstyti koridoriais. Jinai naminė ir į lauką nevaikšto.

Ji turi nuosavą namelį kuriame miega. Kartais jinai drasko nagus į baldus. Todėl mes nukerpam jai nagučius. Ji mėgsta krėsti išdaigas. Pavyzdžiui, kartą ji rado kempinėlę ir ją visą sudraskė. Tikriausiai galvojo, kad tai pelytė. O kai šalta, jinai palenda po paklode ir iškiša tik snukutį.

Tokia ji jau išdaigininkė, kurią mes mylim.

Aleksandra

PSICHOLOGIJA LINKSMAI

ETINĖ DILEMA

Įsivaizduokite tokią situaciją: važiuojate neramią lietingą naktį nuosavu automobiliu ir staiga pamatote šalikelėje 3 žmones, laukiančius autobuso. Šie žmonės tai:

1. Senutė, kuri atrodo gana prastai, besivaduojanti mirtimi.
2. Jūsų senas draugas, kadaise išgelbėjęs jums gyvybę.
3. Jūsų svajonių žmogus (moteris/vyras).

Jūsų automobilis dvivietis, t. y. tilps tik 1 žmogus, ką paimsite į pakeleivius? Gerai pagalvokite ir pasakykite sau atsakymą...Ši moralinė - etinė dilema yra savotiškas testas kuris, kaip teigiama, buvo pateiktas vienoje įmonėje per atrankas priimant į darbą. Jūs galite pavežti pasiligojusią senutę ir taip išgelbėti jai gyvybę. O galite pasirinkti seną draugą, kadangi kadaise jis jums išgelbėjo gyvybę, tai būtų puiki proga atsidėkoti. Kita vertus, kada dar jums pasitaikys tokia proga sutikti savo antrąją pusę. TOLIAU SKAITYKITE TIK SUGALVOJĘ ATSAKYMĄ.

Iš 200 kandidatų, tik vienam nekilo jokių problemų pateikiant atsakymą, jis ir gavo darbą. Jo sprendimas buvo toks: „Aš atiduočiau savo senam draugui mašinos raktus ir paprašyčiau pavežti senutę iki ligoninės, o pats pasilikčiau su savo svajonių moterimi.

Kartais kūrybiška prieiga ir nestandartinis mąstymas padeda mums išspręsti sudėtingiausias problemas. Būkite kūrybingi ir nestandartiški kasdieniniame gyvenime!

Literatūra: www.psichika.eu

MŪSŲ GIMTADIENIAI RUGPJŪČIO MĖNESĮ

Viktorija 9 d.

Juozas 9 d.

Gelena 23 d.

Brangink kiekvieną gyvenimo akimirką, nes ji nebesugrįš.
Brangink kiekvieną šalia esantį, nes jis gali palikt.
Brangink prisiminimus, nes jie suteiks pilnatvės.
Saugok viltis ir svajones, nes jos padės gyventi.
Brangink save, nes esi labai reikalingas ir svarbus žmogus.

Didžiausi linkėjimai gimtadienio proga!

**Mes dėkojame, kad prisidėjo prie mūsų
leidinio „Žingsnis po žingsnio“**

Romui Olchovik

Gintarei Aleksaitei

Aleksandarai Korytčenko

Erikui Kuodzevičiui

Mantui Sodeikai

Malonai laukiame Jūsų idėjų ir minčių. Prisijunkite prie mūsų